

Pulsatilla vulgaris

Synonim lac.: *Anemone pulsatilla*

sasanka zwyczajna

(C) fot. Monika Pawlonka

(C) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkołka Roślin

Bylina naturalnie występująca w Europie, od południowej Anglii i Skandynawii, po Ukrainę. W Polsce dawniej rosła na kilku stanowiskach w Wielkopolsce i Wyżynie Lubelskiej, ale obecnie uważana jest za gatunek u nas wymarły, wpisany od Polskiej czerwonej księgi roślin. Roślina zimuje w postaci podziemnego, czarnego, rozgałęzionego kłącza. Wkrótce po nastaniu ciepłych dni sasanka budzi się do życia i od razu zakwita. W zależności od rejonu kraju, termin rozpoczęcia kwitnienia przypada już na początek marca na Dolnym Śląsku, do połowy kwietnia lub pierwszych dni maja na Suwalszczyźnie. Pierwsze z ziemi wyłaniają się proste łodygi zwieńczone pojedynczym pąkiem kwiatowym, otoczonym poniżej trzema delikatnymi, koronkowymi liśćmi podkwiatowymi. Najmłodsze łodygi, listki i pąki pokrywa grube, filcowate owłosienie. Z jednego kłącza wyrasta kilka, do kilkunastu łodyg, tworząc niskie, zwarte kępy, wysokie na 15 cm. Fioletowe kwiaty mają około 5 cm średnicy, są dzwonkowate, po rozwinięciu rozpostarte i skierowane ku górze. Składają się z zwykle z 6 lub 7 czerwono-fioletowych działek okwiatu, z zewnątrz gęsto owłosionym. Środek kwiatu wypełnia kilkadziesiąt złocistożółtych pręcików, otaczających skupione w samym centrum słupki. Po przekwitnięciu z ziemi wyrastają długoogonkowe liście odziomkowe. Liście te są głęboko podzielone, pierzaste, podobne trochę do liści marchwi. Pędy kwiatostanowe wydłużają się ponad liście, do 40 cm wysokości, a na ich szczycie tworzą się bardzo ozdobne, puszyste owocostany, prawie identyczne jak u powojników. Sasanka zwyczajna dobrze rośnie na glebie lekkiej, piaszczystej, najlepiej wapiennej. Wymaga stanowisk słonecznych. Rośliny tolerują suszę i są w pełni mrozoodporne. Rosną zdrowo, nie są atakowane przez szkodniki i nie chorują. Sasanka nie jest gatunkiem długowiecznym, po kilku latach uprawy traci wigor i zanika. Dlatego rośliny warto co kilka lat wykopać, podzielić i posadzić w nowym miejscu. Sasanki nadają się do sadzenia w ogrodach skalnych, na rabatach bylinowych i w kompozycjach naturalistycznych. Sasanka zwyczajna jest rośliną trującą, ale także leczniczą. Ziele sasanki stosowano dawniej jako środek uspokajający.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,2 m do 0,5 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze
barwa kwiatów	fioletowoczerwone fioletowe
pora kwitnienia	marzec kwiecień maj
owoce	ozdobne
pora owocowania	maj czerwiec
naświetlenie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa
walory	ozdobne owoce ozdobne z kwiatów

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
ogrody skalne
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
rabaty
w grupach

strefa

5

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

